

EUROPA-PARLAMENTET

2009 - 2014

Mødedokument

22.11.2010

B7-0627/2010

FORSLAG TIL BESLUTNING

på baggrund af redegørelsen fra næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik

jf. forretningsordenens artikel 110, stk. 2,

om tiårsdagen for FN's Sikkerhedsråds resolution 1325 (2000) om kvinder, fred og sikkerhed

Charles Tannock
for ECR-Gruppen

RE\840486DA.doc

PE450.463v01-00

DA

Forenet i mangfoldighed

DA

Europa-Parlamentets beslutning om tiårsdagen for FN's Sikkerhedsråds resolution 1325 (2000) om kvinder, fred og sikkerhed

Europa-Parlamentet,

- der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolutioner 1325 (2000) og 1820 (2008) om kvinder, fred og sikkerhed og 1888 (2009) om seksuel vold mod kvinder og børn i væbnede konflikter, hvori det understreges, at alle stater har et ansvar for at sætte en stopper for straffriheden og retsforfølge dem, der er ansvarlige for forbrydelser mod menneskeheden og krigsforbrydelser, herunder vold af seksuel og anden karakter rettet mod kvinder og piger,
 - der henviser til EU-Rådets handlingsplan om ligestilling mellem kønnene i udviklingssamarbejdet, som skulle sikre, at ligestillingsaspektet integreres i EU's arbejde med partnerlande på alle planer,
 - der henviser til, at FN's generalsekretær i marts 2010 udnævnte en særlig repræsentant vedrørende seksuel vold i væbnede konflikter,
 - der henviser til Rådets dokument om en samlet tilgang til EU's gennemførelse af UNSCR 1325 og 1820 og det operationelle dokument om gennemførelse af UNSCR 1325 suppleret med UNSCR 1820 som et led i ESFP, der begge blev vedtaget i december 2008, og til Rådets dokument om integration af menneskerettigheder i ESFP fra september 2006,
 - der henviser til sin beslutning af 7. oktober 2010 om forsømmelser med hensyn til beskyttelse af menneskerettighederne og retsstaten i Den Demokratiske Republik Congo,
 - der henviser til FN's nye ligestillingsenhed (UN Women),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 2,
- A. der henviser til, at det i år er tiåret for FN's Sikkerhedsråds resolution 1325, som er den første resolution, der beskæftiger sig med væbnede konflikters uforholdsmæssigt store og ganske særlige konsekvenser for kvinder og kæder kvinders oplevelser af konflikten sammen med opretholdelse af international fred og sikkerhed, og som omfatter de internt forbundne tematiske områder som f.eks. deltagelse, beskyttelse, forebyggelse, nødhjælp og genopbygning,
- B. der henviser til, at den 25. november er den internationale dag mod vold mod kvinder,
- C. der henviser til, at Sikkerhedsrådets resolutioner 1820, 1888 og 1889 styrker og supplerer resolution 1325, og at de fire resolutioner skal betragtes som et sæt forpligtelser vedrørende kvinder, fred og sikkerhed,
- D. der henviser til, at opfyldelsen af disse forpligtelser er et fælles anliggende og ansvar for hver FN-medlemsstat, uanset om denne er konfliktramt, donor eller andet, der fremhæver i

denne forbindelse vedtagelsen i december 2008 af EU's retningslinjer om vold mod kvinder og piger og EU's retningslinjer om børn i væbnede konflikter samt bekæmpelse af alle former for forskelsbehandling mod dem, som er et meget stærkt politisk signal om, at Unionen prioriterer disse spørgsmål,

- E. der henviser til, at det bør overvåge gennemførelsen af den samlede tilgang og den fremtidige handlingsplan om ligestilling mellem mænd og kvinder og styrkelse af kvindernes rolle i EU's eksterne aktioner samt gennemførelsen af retningslinjerne om vold mod kvinder og børn,
- F. der henviser til, at EU bør muliggøre kvinders deltagelse i konfliktforebyggelse, krisestyring, fredsforhandlinger og forhandlinger i post-konfliktsituationer, f.eks. i forbindelse med genopbygningsplanlægning,
- G. der understreger betydningen af at involvere kvinder og ofre for kønsbaseret vold og forskelsbehandling i konfliktområder i drøftelser for at finde en løsning på, hvordan kvinder i konfliktområder kan få øget adgang til arbejdsmarkedet, uddannelse og oplysninger, og hvordan disse missioner kan bidrage til frigørelse af kvinder for at bidrage til deres beskyttelse på langt sigt,
- H. der henviser til, at voldtægt og seksuelt slaveri i henhold til Genèvekonventionen betragtes som forbrydelser mod menneskeheden og krigsforbrydelser, når de udgør en del af en udbredt og systematisk praksis, der henviser til, at voldtægt nu også anerkendes som et element i folkedrab, når den begås med henblik på helt eller delvist at udrydde en målgruppe; der henviser til, at EU bør støtte bestræbelserne på at sætte en stopper for straffefrihed for dem, der har begået seksuelle overgreb mod kvinder og børn,
- I. der henviser til, at oprettelsen af Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) bør bidrage til yderligere gennemførelse af FN's Sikkerhedsråds resolutioner 1325 og 1820 både med hensyn til tjenestens interne struktur og dens eksterne aktioner og politikker,
- J. der henviser til, at EU har vedtaget en række vigtige dokumenter om, hvordan UNSCR 1820 og 1325 skal gennemføres,
- K. der henviser til, at 2010 også er året for revisionen af 2015-målene,
- L. der henviser til, at kun et mindretal af EU's medlemsstater har udarbejdet nationale handlingsplaner for at gennemføre FN's Sikkerhedsråds resolution 1325;
- 1. understreger, at tiåret for Sikkerhedsrådets resolution 1325 bør markere begyndelsen på en ny og frisk dagsorden for gennemførelsen af resolution 1325, som ikke kan fremmes uden politisk lederskab på højeste plan og flere ressourcer; anbefaler kraftigt, at dette spørgsmål behandles behørigt i forbindelse med den igangværende revision af EU's menneskerettighedspolitik, når det drejer sig om udarbejdelse af en omfattende landestrategi for menneskerettigheder og evaluering af EU's retningslinjer vedrørende vold mod kvinder og piger, EU's retningslinjer om børn i væbnede konflikter og bekæmpelse af alle former for forskelsbehandling mod dem;

2. kræver tildeling af særlige økonomiske, menneskelige og organisatoriske ressourcer med henblik på deltagelse af kvinder og integration af ligestillingsaspektet i udenrigs- og sikkerhedspolitik; opfordrer til, at der ansættes flere kvinder i politiet, militæret og retsvæsenet samt retsstatsmissionerne; opfordrer EU's medlemsstater til aktivt at fremme kvinders deltagelse i bilaterale og multilaterale forbindelser med stater og organisationer uden for EU;
3. mener, at oprettelsen af EU-Udenrigstjenesten er en enestående mulighed for at styrke EU's rolle med hensyn til gennemførelsen af UNSCR 1820 og 1325;
4. opfordrer indtrængende den højtstående repræsentant/næstformanden og EU's medlemsstater til i hver rådsafgørelse om FSFP og i enhver missions mandat at medtage en henvisning til UNSCR 1820 og 1325 og en handlingsplan for, hvordan aspekter vedrørende kvinder, fred og sikkerhed skal gennemføres; opfordrer indtrængende den højtstående repræsentant/næstformanden, EU's medlemsstater og missionscheferne til som en standardprocedure i hver mission at samarbejde og rådføre sig med lokale kvindeorganisationer;
5. opfordrer til, at der oprettes en passende offentlig klageprocedure, som især vil bidrage til rapportering om seksuelle og kønsbaserede voldshandlinger; opfordrer den højtstående repræsentant/næstformanden til at inkludere en detaljeret rapport om kvinder, fred og sikkerhed i den halvårlige evaluering af FSFP-missionerne;
6. minder om den massevoldtægt, som fandt sted fra den 30. juli til den 4. august i mineområdet i det østlige Congo, og om at mindst 8300 voldtægter blev anmeldt sidste år i det østlige Congo, og at mindst 1244 kvinder i første kvartal af 2010 anmeldte, at de havde været udsat for voldtægt, hvilket svarer til gennemsnitligt 14 voldtægter om dagen; opfordrer indtrængende EU-missionerne i Den Demokratiske Republik Congo, EUPOL RD Congo og EUSEC RD Congo til at gøre bekæmpelsen af seksuel vold og kvinders deltagelse til deres vigtigste prioritet i forbindelse med bestræbelserne på at reformere den congolesiske sikkerhedssektor;
7. understreger, at tragisk voldtægt og seksuel misbrug anvendes som våben i krig for at ydmyge og psykisk svække fjenden, og at ofre ofte efterfølgende er stemplet, afvist og mishandlet som følge heraf og sjældent er i stand til at opnå beskyttelse og psykologisk behandling og lægehjælp samt de nødvendige retsmidler for let at integrere sig i civilsamfundet efter konflikter, hvilket gør denne forbrydelse til en særdeles afskyelig forbrydelse;
8. understreger vigtigheden af, at EU i større omfang bør udpege kvindelige politifolk og soldater til FSFP-missionerne; idet antallet af kvindelige politifolk i FN's fredsbevarende styrke i Liberia kan anvendes som forbillede;
9. påpeger nødvendigheden af at udarbejde en adfærdskodeks for EU's ansatte, som deltager i militære og civile missioner, hvori seksuel udnyttelse forbydes som en utilladelig og en kriminel handling;
10. opfordrer til gennemførelse af UNSCR 1325 og 1820 i EU's landestrategidokumenter, og opfordrer den højtstående repræsentant/næstformanden, kommissærerne med ansvar for

udvikling, udvidelse og humanitær bistand til at gøre aspekter vedrørende kvinder, fred og sikkerhed til en integrerende del af planlægningen og programmeringen af de eksterne finansieringsinstrumenter, som f.eks. EIDHR, ECI, IPA, men især instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejde og stabilitetsinstrumentet;

11. understreger, at Kommissionen bør lette små ngo'ers adgang til støtte fra Det Europæiske Instrument for Demokrati og Menneskerettigheder (EIDHR); minder om, at mange små kvindeorganisationer for øjeblikket ikke kan overkomme de bureaukratiske forhindringer i forbindelse med ansøgningen;
12. opfordrer kommissæren for udvikling til at støtte kvindeorganisationernes arbejde i konfliktramte områder; opfordrer indtrængende den højtstående repræsentant/næstformanden til at anvende stabilitetsinstrumentets langsigtede komponent til at tildele midler til støtte for kvinders deltagelse i processer, der er relateret til fred, sikkerhed og forsoning, og til at øremærke midler til kvinder, fred og sikkerhed i alle de kortsigtede foranstaltninger, der finansieres i henhold til stabilitetsinstrumentets artikel 3;
13. mener, at EU-delegationerne bør informere civilsamfundsorganisationer som f.eks. lokale kvindeorganisationer om deres engagement i konfliktområder og høre civilsamfundets organisationer i den politiske planlægning;
14. anmoder om en øjeblikkelig forøgelse af kvinders deltagelse i alle initiativer, der sigter mod en løsning på konflikter, herunder som mæglere, forhandlere og i processerne til gennemførelse af konfliktløsningstiltag;
15. opfordrer den højtstående repræsentant/næstformanden til at tage initiativ til en uge hvert år, hvor kvindelige ledere høres, som kan supplere FN's globale dag for kvinder og fred og efterfølges af rapporter fra EU-delegationerne og opfølgninger;
16. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, Kommissionens næstformand/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, FN's særlige repræsentant vedrørende seksuel vold i væbnede konflikter og den nyligt udnævnte direktør for FN's ligestillingsenhed (UN Women).